

عنوان مقاله:

بهبود تحمل شوری در سبزی ها از طریق پیوندزنی

محل انتشار:

اولین همایش ملی الکترونیکی مباحث نوین در علوم باغبانی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

بهروز سرابی - دانشجوی دکتری و استادیار گروه باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

فریبرز زارع نهندي - دانشجوی دکتری و استادیار گروه باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

به دلیل محدود بودن زمین های قابل کشت و تقاضای فراوان برای سبزی ها در سراسر جهان، سبزی های خانواده سولاناسه و کوکوربیتاسه به دفعات تحت شرایط نامساعد خاک کشت می شوند. این شرایط شامل شوری، قلیایی بودن، فلزات سنگین و مقادیر زیادی عناصر کم نیاز است. گیاهان در معرض شرایط نامساعد شیمیایی خاک، نابسامانی های فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی مختلفی را نشان می دهند که منجر به توقف رشد و کاهش شدید عملکرد می گردد. یک راه برای اجتناب یا کاهش تلفات در تولید که ناشی از شرایط نامساعد شیمیایی خاک در سبزی ها است، می تواند پیوند آن ها بر روی پایه های مقاوم برای کاهش اثرات تنش های خارجی در اندام هوایی (شاخساره) باشد. پیوند یک فرآیند دوجانبه است و به همین خاطر، هم پایه و هم پیوندک می توانند تحمل گیاهان پیوندی را به شرایط شیمیایی نامناسب خاک تحت تأثیر قرار دهند. گیاهان پیوندی کشت شده در شرایط شور، اغلب رشد، عملکرد و فتوسنتز بیشتر، وضعیت تغذیه ای بهتر و تجمع کمتر سدیم و (یا) کلر را در شاخه ها نسبت به گیاهان غیرپیوندی یا خودپیوندی نشان می دهند. این مقاله به مرور تحقیقات اخیر درباره پاسخ گیاهان پیوندی به شرایط شوری و مکانیسم های تحمل این شرایط در گیاهان پیوندی در ارتباط با خصوصیات مورفولوژیکی ریشه و فرآیندهای فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی می پردازد.

کلمات کلیدی:

پیوند سبزی ها، پایه، پیوندک، شوری، مکانیسم های تحمل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/294391>

